

På denne baggrund indstiller mindretallet lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men har dog stillet ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) ønsker at udtale følgende:

Behandlingen af asylansøgeres ansøgning om at blive godkendt som flygtning i Danmark er nu i en menneskealder sket efter de retningslinjer, der omtales i FNs flygtningekonvention af 1951.

Den nye udlændingelov, der blev vedtaget i 1983, ændrede intet i dette forhold. Den nye lovs væsentligste ændring af proceduren var sikringen af asylansøgerens retsstilling. Det blev fastslået, at det var en ret for disse mennesker at få behandlet deres anmodning om asyl, og det blev fastslået, at de havde ret til at appellere en afgørelse til flygtningenævnet, således at en afgørelse ikke alene kunne træffes administrativt.

Det, som regeringspartierne og socialdemokratiet nu ønsker, er at fratage visse asylansøgere deres appelret. Den gruppe, der ikke mere skal bevare appelretten, er en gruppe, hvis ansøgninger betegnes som »åbenbart grundløse« eller »åbenbart udsigtsløse«. Det er korrekt, at der i denne gruppe findes en række mennesker, der ikke er flygtet af de grunde, der er opregnet i FN-konventionen: forfølgelse på grund af race, religion, tro, social stilling eller politisk holdning, og som derfor ikke kan godkendes som flygtninge efter dansk lovgivning. Forligspartierne overser imidlertid, at gruppen også omfatter netop folk, der har været forfulgte som beskrevet i FN-konventionen, og som netop på grund af forfølgelsen fra deres egne myndigheders side har vanskeligt ved at åbne sig for et fremmed lands myndigheder, jfr. blandt andet Inge Kemp-Genefkes udtalelser om torturofre.

Forligspartierne letter således situationen for de mennesker, der er flygtet fra krigen eller borgerkrigen, mens det går ud over flygtninge, som vi har lovet at hjælpe ved vor-tiltrædelse af FNs flygtningekonvention.

De mennesker, der ikke er flygtninge efter FN-konventionen, bør hjælpes ved bedre rådgivning og oplysning, både før de rejser hertil og ved indrejsen til Danmark.

Ved en sådan fremgangsmåde ville man undgå at ofre de ansøgere, der mest har hjælp behov.

Mindretallet kan ikke medvirke til forringelsen af den gældende lov og beklager stærkt, at regeringspartierne og socialdemokratiet sprænger den enighed, der hidtil – bortset fra fremskridtspartiet – har rådet, ved at føre separate forhandlinger om ændringer af loven. Mindretallet henstiller så indtrængende som muligt, at man beskikker en advokat for disse forfulgte mennesker, før man endeligt udviser dem.

Professor Gammeltoft-Hansen har i sin afhandling »Ændringer i asylproceduren« kraftigt understreget værdien af advokatbeskikkelse.

På den baggrund indstiller mindretallet lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men har dog stillet ændringsforslag.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (SF og RV):

Til § 1

I den under *nr. 2* foreslåede nye § 53 *a* indsættes i *stk. 3* efter 1. punktum som nye punktnummer:

»Forinden sagen forelægges for Dansk Flygtningehjælp, skal der beskikkes en advokat for udlændingen. Udlændingen skal have lejlighed til at drøfte sin sag med advokaten, inden samtalen med en repræsentant for Dansk Flygtningehjælp finder sted.«

Bemærkninger

I sin afhandling »Ændringer i asylproceduren« påpeger professor Gammeltoft-Hansen flere steder, bl.a. i den maskinskrevne udgave side 17–18, at netop advokaten i hovedparten af sagerne fremkalder de nye væsentlige oplysninger.

Hagen Hagensen (KF) fmd. Barfoed (KF) Karen Thurøe Hansen (KF)

Agnete Laustsen (KF) Bjørn Elmquist (V) Birthe Rønn Hornbech (V)